

Arrest

nr. 312 962 van 13 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DHONDT
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. BOUJDAINI *loco* advocaat B. DHONDT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

Jij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren en getogen te zijn in het dorp Safed Sang gelegen in het district Mohammad Agha in de provincie Loghar.

In september 2019, ongeveer twee jaar voor jouw vertrek, werd jouw paternale neef (A.A.) gedood door de taliban in het kader van een zoekactie naar overheidsmedewerkers. Hij werkte bij de verkeerspolitie in de provincie Loghar. Drie weken later werd een commandant van de taliban, Kh., gedood. Jouw gezin verhuisde veertig dagen na A.'s overlijden naar Karte-Naw wijk te Kabul.

Omdat ze jouw familie verdachten van wraak omwille van jouw neef ontving A.H., jouw paternale oom en de vader van A., een dreigbrief van de taliban. Jullie verbleven tot twintig dagen na de machtsovername in Kabul.

Jullie besloten toen het land te verlaten omdat de taliban jullie nog steeds zochten. Jij vreest de taliban bij een terugkeer naar Afghanistan omdat ze jouw familie verdachten van de dood van Kh.. Daarnaast vrees jij vervolgd te worden omdat jouw familieleden werkten voor de voormalige regering in Afghanistan:

- Jouw vader werkte ongeveer één jaar voor de dienst die elektronische taskara's afleverde. Jouw broer, El., werkte bij de Afghaanse politie. El. verblijft op heden in Nederland. H., een andere broer, verblijft in Iran. Jouw andere broer, Es., verblijft in Afghanistan bij jouw vader, moeder en zussen.
- Jouw paternale neef, A.A., die bij de verkeerspolitie werkte. Zijn broer O. was informant voor het Afghaanse leger en zijn andere broer F. werkte voor de nationale veiligheidsdienst. Hun vader, A.H., verblijft op heden in Afghanistan met zijn zonen Ez., B. en I.. O. is in Frankrijk, F. is in Nederland, M. is in het Verenigd Koninkrijk en een andere broer van hen, K., is in Iran.

Jij verliet Afghanistan twintig dagen na de machtsovername (dd.15.08.2021) en reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk naar België waar jij op 23 februari 2023 aankwam. Jij diende een verzoek om internationale bescherming in op 27 februari 2023.

Ter staving van dit verzoek om internationale bescherming leg jij volgende documenten neer, waarvan de originelen aanwezig waren op het persoonlijk onderhoud: foto's en identiteitskaarten van jou en jouw familie; een document van jouw vaders werkzaamheden; documenten en foto's van de werkzaamheden van jouw broer El.R.; documenten van de opleiding van jouw broer H.A.; documenten en foto's van de werkzaamheden van jouw paternale neef A.A.; documenten en foto's van de werkzaamheden van jouw paternale neef F.M.; een dreigbrief aan de familie M.; een certificaat van 'The Human Link' aangaande een cursus; een rapport van 'taalthuis' en een USB-stick met een video van de begrafenis van A.A.. Na afloop van het persoonlijk onderhoud maakte jouw advocaat op 14 februari 2024 per email in jouw naam opmerkingen over op de overgemaakte notities van het persoonlijk onderhoud zonder hierbij evenwel jouw asielmotieven te wijzigen. Hierbij werden eveneens de kopieën neergelegd van de Nederlandse identiteitsdocumenten van El.R. en F.M..

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald kreeg je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je voogd en in de aanwezigheid van je advocaat, waarbij beide in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Na het persoonlijk onderhoud door het Commissariaat-generaal wordt vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om je vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk kan maken. Dit omwille van onderstaande redenen.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.eu.aa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query

[PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf](#), de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023> en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf blijkt dat personen die vroeger tot de voormalige overheid behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties.

Uit de aanwezige informatie blijkt evenwel niet dat er in het algemeen sprake is van een situatie waarin alle medewerkers van de voormalige overheid te maken krijgen met vervolging. De meeste mannelijke medewerkers van de voormalige overheid hebben hun functie opnieuw opgenomen in de huidige administratie. Bepaalde groepen, zoals ex-leden van het ANSF, medewerkers van het juridische apparaat etc., kunnen in sterkere mate te maken krijgen met vervolging. Vervolging van andere ex-overheidsmedewerkers hangt onder meer af van de specifieke rol of functie die iemand bekleedde, de dienst waarvoor hij werkte, persoonlijke vijandschappen, de zichtbaarheid van de functie. Uit jouw verklaringen blijkt het volgende:

- Jouw broer El. was commandant van de nationale politie in het 8e arrondissement van Kabul stad. Hij verblijftop heden in het Verenigd Koninkrijk (NPO, p.8).
- Jouw vader M.K. werkte op de dienst voor elektronische taskara's (NPO, p.7). Hij verblijft nog steeds in Kabul (NPO, p.5).
- Jouw paternale neef O. werkte als informant voor het leger (NPO, p.9). Hij is op dit moment in Frankrijk(NPO, p.2).
- Jouw paternale neef F. werkte bij de nationale veiligheidsdienst als communicatiemedewerker. Op dit moment is hij in Nederland (NPO, p.3).
- Jouw paternale neef A. werkt bij de verkeerspolitie waar zij de voertuigen controleerden op de openbare weg (NPO, p.9). De taliban controleerde willekeurig voertuigen op zoek naar werknemers van de regering in een groot deel van de provincie van Loghar. In kader van die onderzoeken werd A. gearresteerd door de taliban op 9 september 2019. Hij werd diezelfde nacht gedood door de taliban (NPO, p.11).

Jij slaagt er niet in aan te tonen dat jouw vader, broer en paternale neven **persoonlijk gevisieerd** werden omwille van hun werk voor de voormalige overheid, doch is het **plausibel** dat zij door hun vroegere werkzaamheden problemen zouden kunnen kennen. Evenwel dienen volgende zaken opgemerkt te worden hieromtrent:

- Je verklaart dat jouw neef A. op 7 of 8 september 2019 gedood werd door de taliban nadat zij bij een tijdelijk een willekeurig checkpoint van de taliban in de provincie Loghar zijn badge en pistool vonden (NPO, p.4,11-12). Hierbij dient evenwel vastgesteld te worden dat uit jouw verklaringen blijkt dat hij hierbij omkwam in zijn loutere hoedanigheid van overheidspersoneel als gevolg van de algemene veiligheidssituatie op dat moment.
- **Voorts dient hierbij vastgesteld te worden dat jij de enige dreiging van de taliban die gericht werd aan jouw familie niet geloofwaardig maakt.** Jij stelt dat volgend op het overlijden van talibancommandant Kh. de familie van jouw paternale oom, met wie jullie samenwoonden in Loghar, beschuldigd werd hiervan omdat ze wraak zouden nemen op de dood van hun broer A. (NPO, p.4, 12). Jij legt inconsistente verklaringen af over wanneer jouw familie die brief ontving. Eerst verklaar je dat jouw oom die brief ontving nadat jij met jouw gezin naar Kabul verhuisde (NPO, p.4), even later stel jij dat die brief kwam vooraleer jij met jouw gezin naar Kabul verhuisde (NPO, p.12), om dan toch te stellen dat die brief één of twee weken na jullie verhuis naar Kabul kwam (NPO, p.12). Dat jij bij het overnemen van de opmerkingen op de overgemaakte notities van het persoonlijk onderhoud opnieuw benadrukt dat deze brief ontvangen werd nadat jij naar Kabul verhuisde, is een postfactum verklaring.
- Hoe dan ook zijn die verklaringen niet te rijmen met de werkelijke datum op de dreigbrief. Die dateert immers van 5/12/1442 (Arabische kalender) of 15 juli 2021, dat is bijna twee jaar na de dood van A. in 2019 en niet één of twee weken na jullie verhuis naar Kabul, jij beweert immers dat jullie veertig dagen na A.'s dood daarheen gingen (NPO, p.4; zie groene documentenmap). Daarbij merkt het CGVS op dat jij doorheen jouw verklaringen beweert dat de taliban jouw familie beschuldigde van de dood van één

talibancommandant, namelijk Kh. (zie vragenlijst CGVS, pt.3.5; NPO, p.12). Uit de neergelegde brief blijkt dat het om twee gedode talibs gaat, Kh. en Bu. (zie groene documentenmap). Dat jij dit element niet zou vermelden, schaadt jouw oprechtheid verder. Bovendien voegt het CGVS toe dat uit informatie blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse verzoeker om internationale bescherming of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas (zie de **COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf).

Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen en een ongeloofwaardig document over de persoonlijke vervolging van jouw familieleden die tewerkgesteld waren in de voormalige Afghaanse overheid toon jij de problematische situatie waarin zij zich volgens jouw verklaringen bevinden niet aan.

Wat **jouw situatie** betreft, kan verder worden opgemerkt dat uit de aanwezige informatie blijkt dat familieleden van personen die werkten voor de voormalige overheid in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Jij haalt geen dergelijke (geloofwaardige) zaken aan. Het loutere feit dat jij een familielid bent van een vroeger lid van de overheid waarvan jij a priori niet aannemelijk maakt dat zij zélf te maken hebben met daden van vervolging (supra), is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken.

Ook wat betreft jouw eigen problemen overtuigen jouw verklaringen niet.

- Jij stelde initieel Afghanistan verlaten te hebben omwille van jouw broers werkzaamheden voor de vorige overheid te Afghanistan, jij repte toen met geen woord over andere vluchtmotieven (NBMV, dd.27.10.2023, p.4). Uit jouw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) blijkt dat jij de taliban vreest omwille van hun verdenking op jouw familie een talibancommandant te doden (Vragenlijst CGVS, dd.27.10.2023, pt.3.5). Op het persoonlijk onderhoud blijkt dat jij de taliban zowel vreest omwille van een vermeende wraakactie en omwille van jouw overheidsgezinde familieleden (NPO, p.11). Dat jij niet van in het begin volledige verklaringen neerlegt over jouw werkelijke vluchtmotieven doet vermoeden dat jij hier niet oprecht over bent.
- De neergelegde – en overigens ongeloofwaardig geachte (supra) – dreigbrief vermeldt daarbovenop louter F. en K., de zonen van A.H. (jouw paternale oom) die bestraft zouden worden op de dood van Kh. en Bu.. Hieruit blijkt op geen enkele manier dat jij eveneens een vrees dient te koesteren voor de taliban (zie groene documentenmap). Hierop gewezen verklaar jij de taliban te vrezen omdat jij samenwoonde met hen (NPO, p.13). Dat de taliban jou werkelijk viseerde omdat jij met hen samenwoonde blijkt echter verder niet uit jouw verklaringen.
- Dat jij geen vrees dient te koesteren blijkt eveneens uit het uitblijven van een gerichte zoektocht naar jou en jouw familie. Na de dood van A. bleven jullie immers nog veertig dagen in Loghar wonen (NPO, p.13). Jullie woonden hierop nog in Kabul tot twintig dagen na de machtsvername, jullie besloten uiteindelijk te vertrekken omwille van de algemene situatie in Afghanistan (NPO, p.13). Uit jouw verklaringen blijkt op geen enkel moment dat jij een persoonlijke vrees diende te koesteren voor de taliban. Jij hebt op geen enkel moment persoonlijke problemen gekend (NPO, p.13).
- Jouw bewering op de DVZ dat de taliban nog steeds op zoek zijn naar jullie blijkt verder een blote bewering (Vragenlijst, pt.3.5). Hiernaar gevraagd op het persoonlijk onderhoud heb jij geen idee of de taliban jou of jouw broers zoeken. Jij legt uit dat de taliban op zoek gaat naar ex-ambtenaren. Dit versterkt het standpunt van het CGVS dat jij als louter familielid geen vrees dient te koesteren voor de taliban omwille van de vroegere werkzaamheden van familieleden (NPO, p.13).

Jij toont niet aan dat jij bij terugkeer wel problemen zou hebben om deze reden. Dit wordt enkel bevestigd doordat uit jouw verklaringen blijkt dat zowel jouw vader, jouw oudere broer Es., als jouw paternale oom – de vader van A., F. en O. – en zijn twee andere zonen I. en B. nog steeds in Kabul verblijven waar zij het goed stellen (NPO, p.5). De taliban kwam nadat zij opnieuw aan de macht kwamen in Afghanistan bovendien nooit langs bij jouw familie (NPO, p. 13-14).

Jij hebt niet kunnen aantonen dat jij persoonlijke problemen kende in Afghanistan omwille van de beweerdde werkzaamheden van jouw familieleden, noch omdat de taliban jouw familie viseerde omwille van een vermeende wraakactie.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig **artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cqvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap.

IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in

verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig **artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal

terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekeerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden er tegen verzet dat een dierdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen**.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/sites/default/files/>

[publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari](#) de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en

2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), **EUAA Key socio-economic indicators in**

Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar

op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

[PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf](#),

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de **COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban** van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder **niet** worden afgeleid dat het **loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen**.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan.

Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatrieerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform.

Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een

toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

- Daarenboven moet worden vastgesteld dat jij tot 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat jij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Jij ging er naar school en volgde Engelse les (NPO, p.6). Jouw familie, waaronder jouw ouders, zussen en paternale oom, wonen op heden nog in Kabul en jij hebt nog steeds contact met hen (NPO, p.5-6).

Jij verklaart dat jij in België naar school gaat, Nederlands leert, bevriend bent met meisjes en een vriendin hebt. Hieruit kan niet worden afgeleid dat jij dermate bent veranderd dat jij niet langer kan terugkeren:

- o Dat jij in België, waar sowieso tot de leeftijd van 18 jaar leerplicht geldt, school loopt, kan niet volstaan om aan te tonen dat jij een bepaalde levensstijl eigen hebt gemaakt waarbij er in jouw hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van jouw identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat jij deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen (NPO, p.6).

- o Uit de getuigenissen van jouw leraars bij 'TaalThuis' kan afgeleid worden dat jij naar de lessen gaat en een fijne leerling bent (zie groene documentenmap). Hieruit blijkt geenszins dat jouw verblijf en ervaring in Europa jou op zulke wijze vervreemd hebben van de Afghaanse samenleving dat een terugkeer niet mogelijk zou zijn.

- o Hetzelfde geldt voor de opmerking van jou en jouw advocaat dat jij de taal leert en jij al goed Nederlands begrijpt (NPO, p.6, 16). Nog gesteld dat jij effectief een kennis van het Nederlands hebt, neemt dit niet weg dat jij jouw moedertaal perfect onder de knie hebt, zoals ook blijkt uit de asielprocedure en de notities van het persoonlijk onderhoud.

- o Dat jij op school bevriend werd met zowel jongens als meisjes (NPO, p.14) – en jij bovendien jouw vriendin leerde kennen, een Albanees meisje (NPO, p.14) – lijdt eveneens niet tot een vaststelling van verwestering en dat jij niet langer zou kunnen aarden in de Afghaanse maatschappij. De procedure tot het bekomen van internationale bescherming heeft evenmin het doel om rechten die zouden kunnen voortvloeien uit het bestaan van een familie of gezinsleven te laten gelden. Het geheel van elementen dat voorligt is op zich ook niet voldoende om te besluiten dat verzoeker in zulke mate een sociaal leven heeft uitgebouwd dat hij vervreemd is van de Afghaanse normen en waarden.

Zelfs indien de voormelde zaken cumulatief in rekening worden genomen, kan er in jouw hoofde geen risico bij terugkeer omwille van (gepercipieerde) verwestering worden aangenomen.

Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de Taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het

risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

Jouw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

- *Jouw identiteit alsook deze van jouw familieleden wordt hier niet betwist.*
- *De voormalige werkzaamheden van jouw familieleden worden hier evenmin betwist.*
- *Dat jouw neef A. om het leven kwam, wordt hier niet betwist.*
- *De dreigbrief werd hierboven reeds besproken.*
- *Dat jij hier naar school gaat wordt evenmin betwist.*
- *De opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud betreffen naamswijzigingen en postfactum opmerkingen, maar zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen om te buigen.*

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "[a]rtikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna "Vluchtelingenconventie") en de artikelen 48/3 t.e.m. artikel 48/6 en artikel 57/1, §4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ("Vreemdelingenwet"), artikel 26 van het KB van 11 juli 2003, artikelen 20, 21 en 24 van het Handvest van Grondrechten, artikelen 2 en 3 juncto 13 EVRM, artikel 10 lid 3 onder b) van de Procedurerichtlijn en de motiveringsplicht, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en als beginsel van behoorlijk bestuur, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, eveneens beginselen van behoorlijk bestuur".

In een eerste onderdeel geeft verzoeker een uitgebreide en hoofdzakelijk theoretische uiteenzetting inzake het hoger belang van het kind, met verwijzingen naar relevante bepalingen, rechtspraak en rapporten.

In een tweede onderdeel gaat verzoeker in op het risico volgend uit het werk van verzoekers broer, vader en paternale neven bij de nationale veiligheidsdiensten en de voormalige regering. Hij wijst erop dat verweerder de werkzaamheden van verzoekers familieleden voor de voormalige Afghaanse veiligheidsdiensten en/of regering expliciet niet betwist. Verzoeker stelt dat hij duidelijk een hele lijst aan familieleden heeft die werkzaam waren voor de nationale veiligheidsdiensten, waarbij zijn eigen broer en de neef van zijn vader ook nog een hoge functie bekleedde, dat het anti-talibansentiment en de pro-voormalige Afghaanse regering-invloeden binnen de familie hiermee vaststaan en dat verzoeker uit een gezin en familie komt die een uitgesproken pro overheidprofiel heeft. Verzoeker verwijst naar landeninformatie inzake de risico's voor (familieleden van) leden van de voormalige Afghaanse veiligheidsdiensten en/of regering. Hij wijst er tevens op dat zijn neef vermoord werd door de taliban en dat zijn familie beschuldigd werd van de moord op een talibancommandant. Het risico dat verzoeker loopt bij terugkeer als familielid van een vader, oudere broer en dichte en ruimere familie die bij de ANSF en de voormalige overheid werkten, is volgens verzoeker reëel en

leidt ertoe dat verzoeker, die naar Europa (een NAVO-bondgenoot van de voormalige Afghaanse veiligheidsdiensten) is gevlucht na de machtsovername door de taliban, door de taliban bij terugkeer een profiel als politieke opposant of verrader van de taliban zal toegedicht worden.

In een derde onderdeel geeft verzoeker een uitgebreide theoretische uiteenzetting met betrekking tot de samenwerkingsplicht en bewijsstandaarden - met verwijzingen naar een veelheid aan rechtspraak van onder andere het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en rapporten van UNHCR. Van een verzoeker kan, aldus het verzoekschrift, niet verwacht worden nu reeds te kunnen aangeven hoe hij veranderd is qua mentaliteit en denken over zaken die voor de taliban cruciaal zijn (geloof, staatsinrichting, man-vrouw verhouding, traditie en 'Afghaansheid', ...), gezien een dergelijke verandering niet zozeer bewust is, maar vooral wordt opgemerkt als men terug in de thuiscontext geplaatst wordt en merkt minder of geen aansluiting te vinden. In verzoekers specifieke geval heeft verweerder volgens verzoeker zijn leven in België bevestigd, *"maar houdt zij op geen enkele manier ernstig rekening met de aangehaalde punten en argumenteert zij enkel waarom de verschillende de besproken zaken niet relevant of relevant genoeg zijn om van een verwestering te kunnen spreken. De aangehaalde elementen die verzoekers leven in België uitmaken, worden zo op een eenzijdige en negatieve wijze ingevuld. Dit houdt geen ernstig onderzoek in terwijl uit arresten van Uw Raad wel degelijk blijkt dat aan dergelijke elementen belang moet worden gehecht, zie bv. arrest nr. 304 380 van 5 april 2024, arrest nr. 304 106 van 29 maart 2024, arrest nr. 304 378 van 5 april 2024, Zie ook later wat verzoekers verwestering betreft"*. Verzoeker meent dat verweerder de samenwerkingsplicht en de eigen onderzoeksplicht schendt, en daarmee ook artikel 3 van het EVRM, door deze risico's niet samen met verzoeker na te gaan in termen die verzoeker zelf ook kan begrijpen.

Verzoeker betoogt als volgt:

"De beoordeling van verzoekers geloofwaardigheid steunt op een gebrekkige plausibiliteitsbeoordeling, niet op andere indicatoren van geloofwaardigheid. Niet alleen schiet verwerende partij hiermee te kort in haar plicht als asielinstantie, zowel om het onderzoek om onpartijdige en objectieve wijze te voeren, maar ook in haar samenwerkingsplicht. Het ontbreken van enig bewijs om de plausibiliteitsinschatting te ondersteunen maakt deze speculatief en gebrekkig.

Bovendien moet hier opnieuw aangehaald worden dat verwerende partij op geen enkele manier rekening houdt met de jonge leeftijd van verzoeker op het moment van de gebeurtenissen en het moment van het gehoor. Van een leeftijdssensitieve beoordeling en het voordeel van de twijfel in kader van het hoger belang van het kind (zie eerder) is dus geen sprake.

Zo meent verwerende partij dat verzoeker inconsistente verklaringen aflegt over wanneer verzoekers familie de dreigbrief ontving. Nochtans vermeldt verzoeker slechts één keer dat zij de brief voor hun verhuis naar Kabul zouden hebben ontvangen, en stelt hij meermaals dat hij de brief ontving na het verhuis. Uit de gehoornotities blijkt ook dat verzoeker eventjes moest nadenken over het verloop. Dat hij een moment nodig heeft om na te denken, om dan alsnog te bevestigen dat de familie de brief ontving ná het verhuis, kan hem moeilijk worden tegengeworpen, zeker gelet op zijn jonge leeftijd. Verzoeker bevestigt na het herlezen van de gehoornotities bovendien dat de familie de brief ontving nadat het gezin naar Kabul was verhuisd én corrigeert de genoteerde "één of twee weken" naar "één of twee jaar". Verwerende partij schuift dit weg als een "postfactum verklaring, wat vragen doet stellen over het nut van het nalezen van de gehoornotities en het overmaken van opmerkingen en correcties, als die toch eenvoudigweg worden geklasseerd onder "postfactum verklaringen".

Vervolgens haalt verwerende partij nog aan dat er in de brief sprake was van twee vermoorde talibanleden en niet de ene die verzoeker bij naam noemt. Opnieuw wordt er op geen enkele manier rekening gehouden met verzoekers jonge leeftijd, over bovendien feiten die zich geruime tijd geleden hebben voorgedaan. Verzoeker meent dat verwerende partij hier een onredelijke zwaarte hecht in haar geloofwaardigheidsbeoordeling aan het kunnen noemen van de tweede talib. Hij geeft aan dat de brief zijn familie werd overgemaakt, en dat hij zich inderdaad enkel de talibancommandant herinnerde. Hieruit concluderen dat verzoekers verklaringen in hun geheel niet waarheidsgetrouw zijn of zijn documenten onbetrouwbaar, is te verregaand. Zeker gelet op het geheel van het gehoor waarbij verzoeker enorm veel en gedetailleerde informatie kon delen. Verwerende partij stelt verder nog in algemene termen de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten in vraag. Verzoeker heeft heel wat documenten kunnen voorleggen. Indien verwerende partij de voorgelegde documenten in vraag wenst te stellen dan dient een degelijk onderzoek hieraan vooraf te gaan. Verwerende partij stelt dat [...]

Niet alleen laat dit geen enkele mogelijkheid voor verzoeker om zijn vluchtrelaas te ondersteunen met de documenten die hij neerlegt, daarnaast en belangrijker maakt dergelijke motivering een schending uit van artikel 48/6 Vw., van de samenwerkingsplicht en van artikel 3 juncto 13 EVRM.

De dreigbrief én andere documenten die verzoeker neerlegt kunnen niet zomaar van tafel worden geveegd, maar moeten op zijn minst onderzocht worden. Wat betreft de authenticiteit van de voorgelegde documenten, dient er gewezen te worden op RvV arrest 200 851 van 8 maart 2018, waar in punt 8.2, 8.3 en 8.4 en verder wordt geoordeeld dat een algemene corruptiegraad de asieldienst er niet van ontslaat een daadwerkelijk onderzoek te voeren naar het voorgelegde documentair bewijs.

Geen enkele bepaling in het asielrecht laat toe documenten buiten beschouwing te laten vanwege een algemene corruptiegraad of omdat ze zogezegd niet gepaard zouden gaan met geloofwaardige verklaringen.

Het is perfect mogelijk dat documentair bewijs net dient ter bevestiging van verklaringen die als niet overtuigend of gebrekkig zouden gezien worden. De opbouw van artikel 48/6 Vw. is daarin zeer duidelijk. Artikel 48/6, §4 bepaalt dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan specifieke cumulatieve voorwaarden is voldaan.

Dit toont aan dat schriftelijke of andere bewijzen een specifiek gewicht hebben die ondersteunend kan werken naar verklaringen toe. Indien verklaringen aan de cumulatieve voorwaarden bepaald in art. 48/6, §4 a) t.e.m. e) Vw. voldoen en geloofwaardig zijn, behoeven ze geen documentaire ondersteuning.

Dit houdt per definitie in dat indien verklaringen over een specifiek aspect van het relaas niet geloofwaardig zijn ze toch aanvaard kunnen worden indien ze gepaard gaan met schriftelijk of ander bewijs. Verwerende partij schendt artikel 48/6, §4 Vw.

Ook artikel 48/6, § 5, d) Vw. wordt geschonden. Deze paragraaf voorziet immers dat verwerende partij het verzoek op individuele, objectieve en onpartijdige wijze moeten beoordelen en rekening moet houden met “de door de verzoeker afgelegde verklaring en overgelegde documenten”.

Betrouwbare documenten houden net een omkering van de bewijslast in, en dit wordt in artikel 48/6 Vw. ook bevestigd.

[...]

Verzoeker heeft doorheen zijn verzoek om internationale bescherming consistente en weldegelijk voldoende geloofwaardige verklaringen afgelegd die enorm gedetailleerd en doorleefd waren én deze verklaringen worden ook bevestigd door documentair bewijs. Dan meent verwerende partij nog dat verzoekers verklaringen over zijn eigen problemen ook niet zouden overtuigen. Zij stelt dit o.a. omdat verzoeker tijdens het MINTEH-interview enkel over zijn broers werkzaamheden zou hebben gesproken als vluchtmotief en bij de Dienst Vreemdelingenzaken enkel de verdenking van de taliban dat zijn familie een talibancommandant zou hebben gedood. Op het CGVS-gehoor zou verzoeker dan beide vluchtmotieven hebben aangehaald.

Allereerst moet over het DVZ-interview opgemerkt worden dat het algemeen geweten is en meegedeeld wordt aan verzoekers dat zij hun relaas kort dienen te houden. Het is daarom perfect aannemelijk dat verzoeker zich tijdens dat gehoor hield bij het incident dat rechtstreeks de beslissing heeft beïnvloedt en de voornaamste factor was om Afghanistan te verlaten van zodra de taliban aan de macht kwam. Hiermee wordt niet uitgesloten dat verzoeker en zijn familie geen risico liepen en lopen door het werk van verschillende familieleden, waaronder zijn broer, maar de moord op zijn neef A. zorgde logischerwijze voor een concrete dreiging en was een rechtstreekse aanleiding voor de familie om stappen te ondernemen zich in veiligheid te stellen.

Wat het gebruik van het MINTEH-fiche betreft, moet nog vermeld worden dat verwerende partij ten onrechte het MINTEH-fiche gebruikt om op basis daarvan te concluderen dat verzoeker “tegenstrijdige” of “inconsistente” verklaringen zou hebben afgelegd. Er moet op gewezen worden dat het MINTEH-fiche tegen verzoeker gebruikt wordt terwijl dat geenszins de bedoeling is van het fiche en niet in lijn is met de vaststelling en toekenning van de bijzondere procedurele noden op basis van de leeftijd van verzoeker op moment van opstelling ervan. Er dient in algemene termen vastgesteld te worden dat het MINTEH-fiche een document is met vermeende verklaringen van verzoeker die zijn afgenomen zonder bijstand van zijn voogd of raadsman. De genoteerde verklaringen zijn niet betrouwbaar en de procedurele garanties die volgens de Procedurerichtlijnen en de eigen standaarden van verwerende partij gehanteerd dienen te worden, werden niet gerespecteerd. Er is geen transcriptie van dit ‘gehoor’ beschikbaar, het is onduidelijk wie getolkt heeft, zijn verklaringen werden niet voorgelezen en het is onduidelijk wat gevraagd werd. Het MINTEH-fiche kan geleet op bovenstaande dan ook moeilijk in het nadeel van verzoekers gebruikt worden en zou er enkel mogen toe dienen in hun voordeel gebruikt te worden. In ieder geval kan niet vastgesteld worden dat het verslag van het MINTEH-fiche een correcte weergave is van verzoekers verklaringen en kan er enkel gesproken worden over ‘vermeende’ verklaringen en ‘vermeende’ tegenstrijdigheden.

Voor begeleide minderjarigen en volwassen verzoekers wordt er bovendien geen dergelijke fiche ingevuld. De MINTEH-fiche maakt enkele optekeningen over de redenen dat een minderjarige gevlucht zou zijn, maar dit gebeurt voordat de NBMV de bijstand geniet van een voogd en voordat de NBMV de mogelijkheid heeft gehad een advocaat te raadplegen (het is de voogd die de advocaat aanstelt). De MINTEH-fiche wordt niet ondertekend, de verklaringen worden niet voorgelezen, er wordt niet gekaderd waartoe de aantekeningen dienen en welke rol ze spelen in de asielprocedure. De MINTEH-fiche wordt ook niet meegegeven met de verzoeker.

Het gaat met andere woorden om een eenzijdige optekening door de Dienst Vreemdelingenzaken van vluchtmotieven, zonder de vereiste bijstand of omkadering. Er is geen duidelijke wettelijke basis voor de Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling.

Op deze manier is de kans bijzonder groot dat er fouten en/of slordigheden in terechtkomen, wordt de procedurele kwetsbaarheid van een niet-begeleide minderjarige net verhoogd in plaats van geremedieerd, en wordt er volledig voorbijgegaan aan de rol en bescherming die de voogd moet bieden en die de procedurele garanties voorzien in de Procedurerichtlijn moeten bieden.

Verwerende partij maakt gebruik van een MINTEH-fiche die eenzijdig is ingevuld door een ambtenaar, niet ondertekend is voor akkoord, en werd afgenomen zonder de vertegenwoordiging van een voogd die over het

hoger belang van de minderjarige moet waken, en die de mogelijkheid moet krijgen de minderjarige in te lichten over de mogelijke gevolgen van het onderhoud en in voorbereiding moet zien.

Verwerende partij schendt het hoger belang van het kind met een dergelijke handelingswijze, gaat voorbij aan het nut van procedurele garanties die moeten garanderen dat de genoteerde informatie inhoudelijk klopt, en zo niet, corrigeerbaar is. Verzoeker wordt door deze werkwijze benadeeld ten opzichte van andere verzoekers.

[...]".

Verder houdt verzoeker een op algemene informatie gebaseerd uitgebreid theoretisch betoog inzake de verplichtingen van asielinstanties qua onderzoek op vlak van landeninformatie, het tekort aan informatie, meer bepaald het gebrek aan informatie omwille van de situatie in Afghanistan en censuur en het gebrek aan informatie om in te kunnen schatten welke behandeling terugkeerders uit het Westen riskeren, en kritiek op de inschatting van en de bronnen waar verweerder zich op beroept om het risico voor terugkeerders te beoordelen.

In een zevende onderdeel wordt kritiek geuit op de vaste rechtspraak van de RvV.

In een achtste onderdeel maakt verzoeker een uitgebreide risicoanalyse voor personen die terugkeren na in Europa asiel te hebben aangevraagd, dit aan de hand van een veelheid aan rapporten van onder meer EUAA en UNHCR en rechtspraak van het EHRM.

Verder licht hij het belang van de afbakening en identificatie van de correcte risicogroep toe.

Verzoeker gaat voorts uitgebreid in op de gelijkenissen en verschillen met de *Sufi en Elmi* casus.

Vervolgens houdt verzoeker een uiteenzetting over het risico bij terugkeer en toegang tot het Afghaanse grondgebied en de regio van herkomst: hij wijst erop dat hij niet over geldige reisdocumenten beschikt en geeft een theoretische uiteenzetting omtrent de mogelijke gevolgen bij terugkeer.

Voorts wijst verzoeker op het risico bij en na vestiging in het gebied van herkomst en geeft hij een theoretische, op algemene landeninformatie gebaseerde toelichting in dit verband.

Toegepast op verzoekers profiel wordt als volgt uiteengezet:

"Verzoeker zou bij een terugkeer naar Afghanistan identificeerbaar zijn als iemand die Afghanistan ontvlucht is en internationale bescherming heeft gevraagd in Europa. Dit zou blijken uit de documenten die hij gebruikt om het land binnen te komen, het blijkt uit de leeftijdscategorie en fysiek voorkomen, uit zijn kledij, uit de beperkte bagage die hij bij zich heeft, en het is bijzonder makkelijk vast te stellen bij ondervraging, het uitlezen van zijn GSM, het bekijken van sociale media profielen, contactenlijsten, muziekdragers, etc.

Verder zou verzoeker niet in staat zijn om het gewenste sociale gedrag te vertonen. Door zijn jonge leeftijd bij vertrek en de tijd die hij in Europa op erg jonge leeftijd heeft doorgebracht, is verzoekers vermogen, inzicht en capaciteit om geen negatieve aandacht te trekken van de taliban en zich aan hun strikte regels te houden beperkt.

Maar ook het risico op geweld en vijandigheid bij terugkeer t.o.v. zijn omgeving is reëel.

In de EUAA richtlijnen van januari 2023³⁰⁹ formuleerde het Europees Asielagentschap een aantal risicobepalende omstandigheden waarmee rekening moet worden gehouden bij terugkeer en die hier relevant zijn. De volgende elementen maken dat verzoeker een verhoogd risico loopt bij een vestiging in zijn regio van herkomst:

- Gebied van herkomst

waarbij er volgens EUAA een groter risico is in plattelandsgebieden waar Pashtunen wonen³¹⁰: verzoeker is als Pashtu in Afghanistan afkomstig uit het district Mohammad Agha in de provincie Loghar, hetgeen ruraal gebied is waar voornamelijk Pashtunen wonen. Zo'n 60 procent van de inwoners van verzoekers district zijn Pashtunen.³¹¹

- Leeftijd

Verzoeker verliet Afghanistan toen hij nog maar net 15 jaar oud was. Verzoeker kwam ongeveer op 25 december 2022 aan in Europa en verblijft er sindsdien onafgebroken. Op 23 februari 2023 kwam verzoeker vervolgens aan in België waar hij 2 dagen later een verzoek om internationale bescherming indiende.

Als minderjarige wiens persoonlijkheid absoluut nog niet volledig gevormd is, is het risico groter dat hij zich bepaalde gedragingen (zelfs onbewust) heeft eigen gemaakt die hem negatief in de aandacht gaan brengen in het traditionele Afghanistan. Dit wordt nog geïntensifieerd door de omgeving waarin verzoekers zich bevinden en de activiteiten waarmee ze zich bezighouden. Beide "intensifiëringsfactoren" zijn aanwezig bij verzoeker, zie later.

- Duur van het verblijf in een westers land

Verzoeker verliet Afghanistan kort na de machtsovername in augustus 2021. Verzoeker is dus al bijna 3 jaar weg uit Afghanistan. Hij kwam eind december 2022 aan in Europa, wat wil zeggen dat hij zich al dik anderhalf jaar onafgebroken in Europa bevindt en dit als minderjarige.

Doordat het om vormende jaren gaat, is de impact van dit verblijf groter dan bij een volwassene wiens persoonlijkheid al volledig gevormd is.

De parameters van EUAA zijn niet exhaustief. In het geval van verzoeker moet eveneens met de volgende elementen rekening gehouden worden, die maken dat het risico omwille van (toegeschreven) verwestering bij hervestiging reëel is:

- Verzoekers leven in België

Verzoeker kwam op jonge leeftijd aan in België en verblijft ondertussen dik anderhalf jaar in Europa. In de tijd dat hij hier verblijft, past hij zich, al dan niet bewust, aan aan de hier geldende waarden en normen, hetgeen eveneens een vervreemding veronderstelt van de waarden en normen die hij kende in Afghanistan. Het dient te worden opgemerkt dat de normen en regels opgelegd door de taliban ook zeer veranderlijk zijn, voortdurend verstrengen, en zoals ook bleek uit de objectieve landeninformatie, doelbewust vaag worden gehouden.

Verzoeker volgt sinds september 2023 OKAN les aan het GO! atheneum Antwerpen (stuk 8). Een niet geheel onbelangrijke kanttekening hierbij is dat het hier één van de scholen betreft die aan de basis ligt van het verbod op hijabs in scholen voor hijabdragende moslima's. Verzoekers schoolattest wordt dan ook ondertekend door directrice, mevr. K.H., die het verbod in het leven geroepen en enorm getrokken heeft. Hierover zijn nog steeds heel makkelijk tal van nieuwsitems te vinden met een simpele google search. Dat verzoeker net hier school loopt draagt enkel bij tot de mogelijke perceptie van de taliban dat verzoeker een afvallige is die Europese, anti-islam waarden en ideologie heeft omarmd.

Verzoeker zet zich enorm in om het Nederlands te leren, kan de taal al goed begrijpen en een aardig woordje spreken, en dit op korte tijd. Zijn inzet blijkt ook uit zijn rapport (stuk 9). Verzoeker doet het goed op school en heeft op zeer korte tijd ook al goed Nederlands leren spreken. Hij blijft zich ook inzetten om de taal onder de knie te krijgen. Het leren van westerse talen is een indicatie van zijn lang verblijf in een westers land. Bovendien zal dit ook invloed hebben op accentvorming van het Pashtou, waardoor hier sprake is van een bijkomend element op basis waarvan hij herkend zal worden als een terugkeerder (zie ook eerder over dat jongeren die op jonge leeftijd toekomen in het westen misschien nog wel Pashtou spreken, maar hun accent zal anders zijn bij terugkeer waardoor zij opvallen).

Verzoeker houdt zich graag productief bezig en doet graag mee aan de verschillende activiteiten die bv. door het opvangcentrum waar hij verblijft georganiseerd worden. In het bijzonder moet zijn deelname aan de vorming "seksualiteit en relaties" genoemd worden, bestaande uit twee delen: "sociale contacten" en "mijn lichaam" (stuk 10).

Dergelijke onderwerpen bespreken, en al helemaal aangeleerd door niet-moslims, is volledig in strijd met de strikt-conservatieve talibanideologie. Verzoeker zelf staat hier echter wel voor open, wat wijst op een waardenverschuiving die hij doormaakt. Ook met klasactiviteiten doet verzoeker enthousiast mee. Met uitstappen naar musea, bowlingavonden, door samen te schaatsen, bezoeken aan de kerstmarkt leert verzoeker steeds meer van zijn omgeving en de Belgische samenleving (stuk 12).

Verzoeker is steeds meer zijn eigen netwerk aan het verbreden. Uit de neergelegde foto's blijkt dat hij vriendschappen heeft met mensen van verschillende nationaliteiten en dat hij vriendschappen met vrouwen ook heel normaal vindt (stuk 12).

Uit het gehoor bleek ook dat verzoeker een vriendinnetje heeft. Verzoeker handelt hiermee opnieuw niet in lijn met de strikt-ideologische talibanideologie; meer nog, een buitenhuwelijkse relatie onderhouden wordt gezien als "zina", een overtreding die ernstig bestraft moet worden. Opnieuw kan hier van een waardenverschuiving gesproken worden.

Verwerende partij heeft dit niet in rekening genomen (CGVS-gehoorverslag, p. 14).

Zelfs dat verzoeker ook vriendschappelijke contacten heeft met vrouwen is in strijd met talibanideologie. In dat opzicht kan verwezen worden naar arrest nr. 303 215 van 14 maart 2024 van Uw Raad: [...]

Verzoeker valt onder dit profiel. Bovendien zal hij als oudste zoon bij terugkeer en als mannelijke verantwoordelijke (gelet op zijn vaders zwakke toestand) in het huishouden van zijn kerngezin erop moeten toezien dat zijn vrouwelijke familieleden het huis niet verlaten, 'correct' bedekt zijn en geen onderwijs volgen. Hij zal dus op straffe van mensenrechtenschendingen door de taliban als mannelijk familielid de rechten van zijn vrouwelijke familieleden moeten schenden, een bijzonder ernstige inbreuk op de integriteit. Gelet op zijn gedragingen naar vrouwen toe in België, is het immers duidelijk dat dit niet conform zijn eigen denken over genderrelaties is.

Er moet ook nog opgemerkt worden dat verzoeker al van in het begin een netwerk heeft in België die hem ondersteunt en die hem wegwijst maakt doorheen de Belgische samenleving. Verzoeker heeft namelijk zijn grootouders die al meer dan 13 jaar in België verblijven. Gelet op de vele familieleden die gevlucht zijn naar westerse landen, én het idee over de familie als zijnde pro-overheid en anti-taliban, draagt dit enkel maar bij tot het idee dat verzoekers familie een "afvallige" familie is die islam hebben verlaten als zelfs de grootouders opteren voor een westers land boven een islamitisch land. De familie vormt hiermee een enorm politiek verraad in ogen van de taliban.

Ten slotte kan nog verwezen worden naar het Individueel begeleidingsplan zoals opgesteld door verzoekers sociaal assistent in het opvangcentrum. Hierin valt o.a. het volgende te lezen (stuk 11): [...]

Verzoeker laat zich dus niet leiden door stereotype genderrollen en ziet er geen graten in huishoudelijke taken op zich te nemen.

Dat verzoeker consequent vasthoudt aan zijn eigen waarden en normen is inderdaad sterk te noemen, maar dit zal hem des te meer in de problemen brengen en een risico vormen bij terugkeer. Immers, de waarden en

normen die hij hier inmiddels heeft aangeleerd, zal hij dan ook niet zomaar loslaten. Het is duidelijk dat dit een risico inhoudt eens in contact met de taliban.

Verzoeker leeft in België op een manier die met grote risico's gepaard zouden gaan in Afghanistan of indien er geruchten over zijn leven hier worden opgevangen in Afghanistan.

Verzoeker loopt een bijzonder groot risico dat hij onder de aandacht van de taliban komt, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap. Verwerende partij heeft dit niet ernstig bevraagd en waar zij dit wel enigszins heeft bevraagd, heeft zij er niet naar behoren rekening mee gehouden in haar risico-analyse of besluitvorming. Zoals in het begin van het verzoekschrift aangehaald, neemt verwerende partij de elementen gelinkt aan verzoekers leven in België niet op ernstige wijze in rekening en vermeldt ze ze enkel om telkens te concluderen dat "niet [kan] worden afgeleid dat jij dermate bent veranderd dat jij niet langer kan terugkeren". Niet alleen is dit niet conform rechtspraak van Uw Raad (zie eerder) die wel degelijk enig belang hecht aan de activiteiten van verzoekers om internationale bescherming in België, bovendien blijkt uit de oplistings van argumentatie dat verwerende partij het inhoudelijk enkel heeft over een daadwerkelijke verwestering. Het gaat niet enkel om de gedraging en denkbeelden die verzoeker zich bewust én onbewust heeft eigen gemaakt, het gaat ook om de wijze waarop verzoeker gepercipieerd zal worden door de taliban. Daar verwerende partij in woorden wel melding maakt van "(gepercipieerde) verwestering", blijkt uit haar argumentatie dat zij het in wezen enkel heeft over daadwerkelijke verwestering; en vereist zij van verzoeker dat hij aantoont dat hij de waarden en normen die hij in het westen bewust en onbewust aanleert, dermate geïnternaliseerd heeft "dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit". Dit is een enorme hoge bewijslast, die bovendien niet per se iets zegt over gepercipieerde verwestering. Zie wat dit laatste over internalisering van waarden en normen betreft bovendien opnieuw arrest C-151/22 van 21 september 2023 van het Hof van Justitie, p. 18 van dit verzoekschrift.

Verwerende partij heeft niet ernstig onderzocht of in rekenschap genomen wat de activiteiten van verzoeker zijn in België die op zowel daadwerkelijke als toegeschreven verwestering zouden kunnen wijzen en die hem eveneens in de problemen zouden brengen bij terugkeer."

Vervolgens wordt gewezen op verzoekers cumulatief risicoprofiel:

"Hierboven werden verschillende aspecten afzonder besproken, namelijk verzoekers risicoprofiel gezien de job van zijn familieleden bij de ANSF en voormalige regering, en het risico volgend als terugkeerder vanuit het Westen.

In realiteit maken de Afghaanse gemeenschap, de taliban en ISKP geen abstract onderscheid tussen deze elementen. Verzoeker is één persoon, waarbij zich deze risicofactoren manifesteren, en waarbij deze risico's elkaar versterken.

In een rapport van de Danish Refugee Council, gepubliceerd op 30 december 2022, bevestigt experte Liza Schuster³¹⁴ dat er sprake is van een vermenigvuldigingseffect.

Indien je tot meerdere risicoprofielen behoort (zoals in casu verzoeker) verhoogt het risico significant: [...]"

In een tiende onderdeel poneert verzoeker enkele "essentiële rechtsvragen en bewijsstandaarden in functie van een toekomstgerichte beoordeling".

In een elfde onderdeel houdt verzoeker, verwijzend naar relevante rechtspraak en landeninformatie, een omstandig betoog inzake de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Hij stelt dat de vreselijke humanitaire situatie in Afghanistan mee wordt veroorzaakt door het beleid van de taliban, dat dit beleid het bestendigt en naar de toekomst toe ook verzekert. Verder meent hij dat ook de stigmatisering, de discriminatie, en de sociale en familiale uitsluiting toegeschreven worden aan betrokken actoren in Afghanistan en dat dit allesbehalve 'objectieve factoren' uitmaken.

Verzoeker stelt dat hij als Afghaans burger, die bovendien nog eens terugkeert uit het westen na een afgewezen verzoek om internationale bescherming, het risico loopt om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme materiële deprivatie die overwegend toe te schrijven valt aan de betrokken actoren in het land. Hij komt dan ook om deze reden in aanmerking voor internationale bescherming.

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

"2. Asyls, Afghanistan: Situation of Hazaras and Westernised Returnees with Social Media Activities, November 2023, pg. 42;

[...]

4. Briefwisseling met Buitenlandse Zaken over de Afghaanse ambassade;

5. Attest van de Afghaanse Ambassade;

6. UNHCR, International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan November 2022, Intervisie Nansen, 17 november 2022, powerpoint;

7. Briefwisseling met DVZ over gebruik laissez passer;

8. Schoolattest;

9. Rapport;

10. *Attest deelname vorming seksuele relaties deel 1 en 2;*
11. *Individueel begeleidingsplan;*
12. *Foto's verzoeker."*

2.3. Bij aanvullende nota van 19 augustus 2024 brengt verweerder volgende landeninformatie middels URL bij:

- EUAA COI Query *"Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments"* van 4 november 2022;
- EUAA *"Afghanistan Security Situation"* van augustus 2022;
- EASO *"Afghanistan Country Focus"* van januari 2022;
- EUAA *"Afghanistan – Country Focus"* van december 2023;
- EUAA *"Country Guidance: Afghanistan"* van mei 2024;
- EUAA *"Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city"* van augustus 2022;
- EASO *"Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City"* van augustus 2020;
- EUAA *"Afghanistan: Targeting of individuals"* van augustus 2022;
- UNAMA, *"Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan"* van juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban"* van 14 december 2023;
- EUAA COI Query *"Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments"* van 2 februari 2024.

2.4. In de aanvullende nota van 21 augustus 2024 verwijst verzoeker middels URL en citaten uit rapporten naar actuele landeninformatie met betrekking tot de situatie in Afghanistan. Daarnaast voegt verzoeker volgende stukken bij de aanvullende nota:

1. *Update data Eurostat laatste 4 kwartalen;*
2. *Verklaring OKAN-Ieraal W.J.;*
3. *Voorinschrijving vierde jaar elektriciteit GO Ruggeveld;*
4. *Verklaring werkgever M.K.;*
5. *Verklaring collega en vriend D.L.S.;*
6. *Loonfiche;*
7. *Certificaat Mind-Spring;*
8. *Verklaring projectverantwoordelijke FAMEUS – GEN-ZIE V.D.;*
9. *Foto's verzoeker met klasgenoten en vrienden;*
10. *Kaartje begeleiding-stagiair opvangcentrum."*

2.5. Bij aanvullende nota van 22 augustus 2024 voegt verzoeker volgend stuk:

1. *Verklaring vriendin verzoeker."*

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) *de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*

- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. In het verzoekschrift wordt benadrukt dat verzoeker Afghanistan verliet in 2021 en dat hij in 2022 in Europa aankwam. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift en de aanvullende nota's naar zijn verblijf in België en persoonlijke situatie en voert aan dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging koestert. Verzoeker verwijst uitgebreid naar landeninformatie over de situatie in Afghanistan en de risico's bij terugkeer na een verblijf in Europa. Hij brengt tevens stukken bij aangaande de omstandigheden en invulling van zijn verblijf in België.

4.1. Op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, die door beide partijen werd aangeleverd, kan volgende analyse worden gemaakt.

Uit de landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf in Europa een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

In de EUAA “Country Guidance” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar verweerder verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van mei 2024, p. 57-61).

4.2. Te dezen dringt zich een toekomstgerichte beoordeling van de vrees voor vervolging op ingevolge verzoekers langdurig verblijf in Europa.

Het is immers een algemeen principe dat bij de beoordeling van de vluchtelingenstatus de ‘vrees voor vervolging’ (artikel 48/3, § 5 van de Vreemdelingenwet) een toekomstgericht onderzoek vereist. Bescherming dient niet alleen te worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan de personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd.

Dit blijkt uit de rechtspraak van het Hof van Justitie die stelt: “In dit verband moet worden vastgesteld dat in het stelsel van de richtlijn de bevoegde autoriteiten, wanneer zij overeenkomstig artikel 2, sub c, van de richtlijn beoordelen of een verzoeker een gegronde vrees heeft te worden vervolgd, zich ervan vergewissen of de gebleken omstandigheden een zodanige bedreiging voor de betrokkene vormen dat hij een gegronde vrees heeft om, gelet op zijn persoonlijke situatie, daadwerkelijk te worden vervolgd. (eigen onderlijning)”, (HvJ, 5 september 2012, *Bundesrepublik Deutschland tegen Y en Z*, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, § 76).

Het 'Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status (Genève, December 2011)' van UNHCR stelt (cf. § 45): *"However, the word "fear" refers not only to persons who have actually been persecuted, but also to those who wish to avoid a situation entailing the risk of persecution."* (eigen vertaling: *"Echter, het woord "vrees" verwijst niet alleen naar de personen die reeds werkelijk werden vervolgd, maar ook naar hen die een situatie wensen te vermijden die het risico op vervolging met zich zou meebrengen."*).

4.3. Verzoeker is geboren op [...] augustus 2005 te Safed Sang (Afghanistan) en hij verliet Afghanistan twintig dagen na de machtsovername door de taliban van 15 augustus 2021. Vervolgens reisde hij via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk naar België waar hij op 23 februari 2023 aankwam. Verzoeker diende in België een verzoek om internationale bescherming in op 27 februari 2023. Het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS ging door op 2 februari 2024. De bestreden beslissing dateert van 28 maart 2024. Blijkens de beslissing van de dienst Voogdij van de FOD Justitie werd verzoeker begeleid door een voogd tot [...] augustus 2023, datum waarop hij de meerderjarigheid verwierf.

Verzoeker was bijgevolg minderjarig gedurende een gedeelte van de procedure; tot het ogenblik van zijn verworven meerderjarigheid was derhalve het principe van het hoger belang van het kind een element dat mede in rekening diende te worden genomen.

5. *In casu* blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat verzoeker Afghanistan op zestienjarige leeftijd in 2021 heeft verlaten en dat verzoeker in december 2022 aankwam in Europa. Bijgevolg is verzoeker inmiddels ongeveer drie jaar weg uit Afghanistan.

Hoewel verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan op zestienjarige leeftijd al enigszins gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij een groot deel van zijn jonge jaren, die essentieel zijn voor zijn sociale ontwikkeling, het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van bepaalde waarden en normen, buiten Afghanistan en in Europa doorgebracht.

Te dezen wordt een norm aanzien als het geheel van concrete gedragsregels en voorschriften die de vertaling zijn van de onderliggende waarden van een groep of samenleving. Deze normen zijn vastgelegd in rechtsregels maar het kunnen ook ongeschreven regels zijn. Normen bepalen mede het sociaal handelen, omdat mensen - veelal onbewust - hun gedrag aanpassen aan de normen van de situatie. Sociale normen zijn de (vaak ongeschreven) regels en verwachtingen die in een bepaalde context gelden. Sociale normen kunnen soms willekeurig lijken omdat ze doorheen de tijd veranderen en er zich ook (lokale) geografische verschillen voordoen, maar ze regelen en maken het sociale leven mogelijk. Normen variëren tussen en binnen samenlevingen onderling. Deviant gedrag, het niet voldoen aan bepaalde normen, heeft een invloed op de sociale status en acceptatie binnen de samenleving en kan tot uitsluiting leiden.

Wat betreft de invulling van verzoekers verblijf in België, en bij uitbreiding in Europa, blijkt uit zijn verklaringen, de stukken van het rechtsplegingsdossier en verzoekers verklaringen ter terechtzitting onder meer dat verzoeker goed Nederlands spreekt en zich openstelt voor de Belgische en Europese cultuur. Verzoeker heeft in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming documenten van verschillende personen en instanties neergelegd die de omstandigheden en invulling van zijn verblijf in België schetsen.

Zo blijkt dat verzoeker een gemotiveerde leerling is, die goed contact onderhoudt met andere leerlingen en ook vrijwillig naar buitenschoolse activiteiten komt die de school aanbiedt. Zo volgde verzoeker de zomerschool in augustus teneinde zijn Nederlands te verbeteren, ging hij mee op culturele uitstappen tijdens de weekenden doorheen het schooljaar en nam hij deel aan kunstzinnige activiteiten op woensdagnamiddagen. Volgend schooljaar zal verzoeker doorstromen naar een beroepsopleiding, meer bepaald de richting elektriciteit. Naast zijn studies verricht verzoeker studentenwerk in een pizzeria.

Verder neemt verzoeker actief deel aan activiteiten en evenementen binnen de kunstorganisatie Fameus. Zo neemt verzoeker deel aan dansworkshops, volgt hij fotografiewerkshops en participeert hij aan een artistiek festival. Verzoekers betrokkenheid bij deze organisatie stelt hem in staat te groeien als artiest en verbinding te vinden met anderen die dezelfde interesses delen. Hij neemt ook deel aan het project Stadscanvas, wat hem de mogelijkheid biedt om zijn Nederlands verder te verbeteren, terwijl hij tegelijkertijd meer leert over de stad Antwerpen en haar cultuur.

Verzoeker heeft een sociaal netwerk opgebouwd in België. Hij heeft een uitgebreide vrienden- en kennissenkring, heeft een vriendin en geniet steun van zijn begeleiders en voormalig voogd. Bovendien

wonen verzoekers Afghaanse grootouders reeds 14 jaar in België. Verder blijkt dat hij met zijn vrienden en klasgenoten tal van sociale, culturele en sportieve activiteiten doet.

Uit het geheel van verzoekers verklaringen en de voorliggende elementen blijkt dat verzoeker zich heeft aangepast aan de omstandigheden van zijn verblijf. Verzoekers (sociale) ontwikkeling in België vloeit voort uit onder andere zijn ervaringen op school, het werk en de kunstorganisatie en contacten met leeftijdsgenoten, (amateur)kunstenaars, leerkrachten en zijn voormalig voogd. Hierbij is verzoeker, al dan niet onbewust, onvermijdelijk in contact gekomen met normen en waarden die - in feite - de uitdrukking zijn van fundamentele rechten en vrijheden die door internationale en Europese mensenrechtenverdragen worden erkend en beschermd. Gelet op zijn jonge leeftijd en maturiteit is verzoeker aldus in een identiteitsvormende fase van zijn leven blootgesteld (geweest) aan gedragingen, waarden en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die gelden in de Afghaanse samenleving. Verzoekers "*kunstzinnig karakter*" draagt bovendien des te meer bij aan zijn kritische reflectie over geldende waarden en normen.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat discriminatie van vrouwen en meisjes wijdverbreid en systematisch is in de Afghaanse samenleving. De beschikbare informatie toont aan dat er sprake is van een patroon of praktijk van discriminatie en schendingen van de rechten van vrouwen en meisjes in Afghanistan, die, samengenomen, voldoende ernstig zijn om beschouwd te worden als een daad of daden van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Dergelijke maatregelen hebben onder meer invloed op hun toegang tot gezondheidszorg, werk, bewegingsvrijheid, vrijheid van meningsuiting en het recht van meisjes op onderwijs. Voor vrouwen en meisjes in Afghanistan zou een gegronde vrees voor vervolging over het algemeen gegrond zijn (EUAA *Country Guidance: Afghanistan* van mei 2024, p. 71-79). *De facto* zou de situatie voor vrouwen en meisjes in Afghanistan kunnen worden omschreven als 'gender apartheid'.

Bijgevolg zal verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan terechtkomen in en deel uitmaken van de Afghaanse samenleving waarin vrouwen en meisjes systematisch worden gediscrimineerd en vervolgd. Het feit dat verzoeker zich in geval van terugkeer mogelijks aanpast aan de normen en waarden van zijn land van herkomst, betekent niet noodzakelijkerwijs dat hij zich actief zal inzetten om daden van discriminatie of vervolging jegens vrouwen en meisjes te plegen. Het houdt daarentegen wel in dat hij participeert aan de normen van een misogyne samenleving die vrouwen en meisjes structureel discrimineert en onderdrukt en, bijgevolg, (onbewust) deelneemt aan daden van discriminatie en/of vervolging tegen vrouwen en meisjes. Dit gaat lijnrecht in tegen de waarden die verzoeker zich tijdens zijn langdurige verblijf in België heeft eigengemaakt. Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift dat hij openstaat voor sociale contacten met vrouwen en zich niet laat leiden door stereotype genderrollen.

Ingevolge verzoekers (sociale) ontwikkeling in België, in het bijzonder zijn regelmatige en sociale contacten met vrouwen en meisjes, alsook zijn jonge leeftijd en hiermee gepaard gaande mate van maturiteit, acht de Raad het aannemelijk dat verzoeker zich niet zonder enige, al dan niet bewuste, vorm van opstandigheid of recalcitrantie zal kunnen aanpassen aan de heersende (sociale) normen van de Afghaanse samenleving. Wegens verzoekers jonge leeftijd en individuele profiel is het bovendien niet onredelijk in hoofde van verzoeker een gebrek aan zelfinzicht en risico-inschatting aan te nemen. *In casu* neemt de Raad ook mee in aanmerking dat verzoeker Afghanistan verliet in september 2021, twintig dagen na de machtsovername van de taliban in augustus 2021, en bijgevolg opgroeide tijdens de periode dat de taliban quasi niet aan de macht was.

In dit kader dient opgemerkt dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker in geval van terugkeer naar Afghanistan in contact zal komen met de taliban en zal worden geconfronteerd met de traditionele Afghaanse samenleving. Te dezen wordt niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit het dorp Safed Sang gelegen in het district Mohammad Agha in de provincie Loghar, noch dat familieleden, waaronder verzoekers vader, broer Es. en paternale oom, in Kabul verblijven.

Er kan worden aangenomen dat verzoeker, gelet op zijn jonge leeftijd, maturiteit en specifiek (kunstminnend) profiel, zijn (nog steeds in ontwikkeling zijnde) opvattingen die hij gedurende zijn verblijf in België heeft verworven, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit brengt het risico met zich dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap. Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan.

6. Het Hof van Justitie heeft in arrest C-151/22 (S & A v. *Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*) van 21 september 2023 ingevolge een prejudiciële verwijzing het navolgende besloten inzake de inhoud van het begrip „politieke overtuiging”:

“1) Artikel 10, lid 1, onder e), en lid 2, van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming

moet aldus moet worden uitgelegd

dat een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling staat van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst, reeds onder het begrip „politieke overtuiging” kan vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Dit loopt niet vooruit op de beoordeling van de gegrondheid van de vrees van de verzoeker voor vervolging wegens een dergelijke politieke overtuiging.

2) Artikel 4, leden 3 tot en met 5, van richtlijn 2011/95

moet aldus moet worden uitgelegd

dat de bevoegde autoriteiten van de lidstaten bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, rekening moeten houden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. Het is echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn.”

De Raad neemt in deze verzoekers profiel, zijn jonge leeftijd bij het verlaten van Afghanistan rond de machtsovername door de taliban, zijn lange afwezigheid uit Afghanistan, zijn individuele omstandigheden en zijn verblijf in België, alsook zijn recent verworven meerderjarigheid, cumulatief in aanmerking.

Met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die op jonge leeftijd Afghanistan verlaten hebben en het voordeel van de twijfel, kan in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke overtuiging.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien september tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS